

# РЕШЕНИЕ

№ 1894

гр. София, 21.03.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,**  
в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева**

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **8965** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. С. К. от [населено място] срещу мълчалив отказ на управителя на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 94-00-1084/27.07.2012 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да бъде отменен мълчаливия отказ на управителя на НЗОК и да се задължи органа да се произнесе с решение, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – УПРАВИТЕЛ НА НАЦИОНАЛНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 94-00-1084/27.07.2012 г., подадено до директора на Районна здравноосигурителна каса /Р./ – Шумен, Д. С. К. е поискал достъп до обществена информация на основание Закона за достъп до обществена информация

/ЗДОИ/. Видно от цитираното заявление жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена на хартиен носител под формата на справка информация, касаеща следното: в колко на брой диагностично-консултативни центрове и медицински центрове работят лекари-специалисти: хирурзи, психиатри и гинеколози; броя на лечебните заведения за болнична помощ, сключили договор с Р.; колко лечебни заведения са били санкционирани от Р.; какви суми са били заплащани от Р. на лечебните заведения; колко на брой лекари-контрольори и финансови инспектори са работили в Р. към датата 01.01.2011 г.

В изпълнение на чл. 8, ал. 2 от Вътрешните правила за изпълнение на изискванията на Закона за достъп до обществена информация № РД-16-20/22.05.2008 г., с писмо вх. № 20-27-35/02.08.2012 г. Р. – Шумен е препратило цитираното заявление за достъп до обществена информация до управителя на НЗОК. В писмото е посочено, че произнасяне по това заявление не се дължи, тъй като същото лице е заявило същата претенция през месец февруари 2012 г. със заявление вх. 94-00-188/06.02.2012 г.

В установения от закона – чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, 14-дневен срок управителят на НЗОК не се произнесъл по искането за достъп до обществена информация, поради което жалбоподателят атакува постановления по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК мълчалив отказ на управителя на НЗОК да предостави исканата информация.

По делото са представени и други писмени доказателства, които са неотносими към предмета на спора и с оглед на това съдът не следва да ги обсъжда в настоящото производство.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това, че заявлението за достъп е било регистрирано /препратено/ при компетентния орган на 02.08.2012г., в съответствие с чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе до 16.08.2012 г., от която дата започва да тече и едномесечния срок за оспорването му по съдебен ред и като взе предвид, че жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 08.09.2012 г. – видно от приложените по делото копие на пощенски плик, както и копие на фискален бон и на известие за пощенска доставка, т.е. съдът намира жалбата за допустима. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Безспорно се установява от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, че управителят на НЗОК е задължен субект по смисъла на закона. В чл. 3 от ЗДОИ е регламентирано задължение за „задължените субекти” да предоставят информацията, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задължените субекти не се произнесат в срок по подаденото пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка следва да се има предвид, че в този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично

задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Член 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 39 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, управителят на НЗОК е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх. № 94-00-1084/27.07.2012 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото заявление, което в съответствие с чл. 5, ал. 2 и чл. 8, ал. 2 от Вътрешните правила за изпълнение на изискванията на Закона за достъп до обществена информация № РД-16-20/22.05.2008 г. е препратено от Р. – Шумен на НЗОК, управителят на НЗОК е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. В тази връзка следва да се има предвид, с оглед на посоченото в писмо вх. № 20-27-35/02.08.2012 г. от Р. – Шумен, че произнасяне по това заявление не се дължи, тъй като лицето е заявило същата претенция и през месец февруари 2012 г., че при съобразяване нормата на чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ органът дължи произнасяне и в случаите когато вече е била поискана тази информация или същата е била предоставена. В тези случаи органът следва да постанови отказ, но не и да не се произнесе с изричен акт. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, отказът като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски, на

основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя 390 лева съдебни разноси, представляващи сумата за платена държавна такса и изплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на управителя на Националната здравноосигурителна каса по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 94-00-1084/27.07.2012 г., подадено от Д. С. К..

ВРЪЩА административната преписка на УПРАВИТЕЛЯ НА НАЦИОНАЛНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА за произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА да заплати на Д. С. К. от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 7, сумата в размер на 390 /триста и деветдесет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: